

ΠΑΡΕΣΤΑΘΗ ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 15^{ου} ΙΟΥΝΙΟΥ
1922 ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΝΕΛ
ΛΗΝΙΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ
Ν. ΜΗΛΙΑΔΗ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ ΤΗΣ
Κ^ας ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΛΑΟΥΤΑΡΗ

ΚΑΙ ΤΗ ΜΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗ

ΟΠΕΡΕΤΤΑ
ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ
Θ.Ι.ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ

419	Ποτέ σοῦ μὴν ξεχνᾶς, ταγιό	4ρ. 3.50
420	Δέ βαστοῦνε, τὰ ρόδα ρομάντζα	„ 3.50
421	Φιδιά, φύξ τροτ	„ 3.50
422	Ἐχουνε δουνδειά, οὐάν στέπ	„ 3.50

ΕΚΔΟΣΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ",
ΖΑΧΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ

ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΧΡΥΣΟΥΝ-ΕΚΔΟΣΙ ΑΓ. ΘΩΡΑΚΙΕΙΟΥ

ΣΤΘΑ ΑΡΣΕΛΕΣΙΟΥ 13-15
ΑΘΗΝΑΙ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΣΤΟΥ

Ἐπί γυναικία μου
Μακαρογιάννη

2

ΚΑΙ ΤΗ ΜΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗ

Δέν βασταῦνε τὰ ρόδα τ' Ἀπρίλη.
(Μονωδία τῆς Νινύου)

Andantino.

Δέν βασταῦνε τὰ ρόδα τ' Ἀπρίλη οὐτ' αἰώνια βασταῦνε.

τῆ σαχα - λιά χορτα - σμέ - νάπ' ἴκόν πό - θου τῆ χει - λη καί οὐκ ἀντι - ρεύ - σιν

καί φη - λιά. Δέν βασταῦνε τὰ ὕ - νει - ραῖα ὡ - νια σέ - να εὐπνεύ - μα

οβύνου κίρατά και σφην ἄ_νοιξι λιώνουν τὰ χιόνια κι' ἡγάπη γιὰ πάντα κίαυ τῆ ὄν κρε.

τά Για θυ_μή_σου γιὰ μέ πῶς κο_νοῦ_σες κι' ἀφι_ζό_σουν ἄ_γά_πη θερ_μή

σά φι_λιά μου γλυ_κά πῶς με_θοῦ_σες ὕ_ταν ἀμ_γαλή καρ_μὶ μέ καρ_μὶ

Μὰ σὺ μᾶ_φη_σες μᾶ_νη νὰ λιώ_νω κι' ὄ_λα πᾶ_ρᾶ κερ_διά σου ἔχ_νᾶ

κί-στος κά-τω, τε μύητες μέ-γαν ἐ- μέ-σως θα λά-τρευ-ες σπινθη-ρά-να. δέν-ρα-

pp

στού-νε τὰ ρό-δα τ' ἄ-χει-λη κί-στος εἰ-σά-νι-α βα-σι-σῆ Πασχα-λιά χαρτασμέ-ν' ἀ-κόν

πό-θο τὰ χεί-λη παύ-σιν ἀ-μεί-νουν σι-φί-λιά. χαρτασμέ-ν' ἀ-κόν σά-θο τὰ

χεί-λη σι-φί-λι-ον δὲ-ψοῦν γι-ά-γα-λῆς φε-λιά.

ff